

Vadászati tárcza.

Az 1885-ik év vadászati eredménye a gödöllői udvari vadászterületen.

Mielőtt a lefolyt 1885-ik év vadászati eredményét a mult évek eredményével összehasonlitanám, legyen szabad megemlékeznem az idei nagy havazásokról és hófúvásokról, melyek a hasznos vadállományban oly nagy kárt okoztak. Az erdőségeinkben fekvő egy méter magas jeges hóréteg nagy és hasznos vadállományunk fentartására semmi esetre sem maradhatott káros befolyás nélkül.

Csak most bizonyult be, mily helyes és üdvös eszme volt 1880-ban az ezen erdőhivatali kerületben alkalmazott nádfedelű általános vadetető jászolok és szóró helyek (Schütten) felállítására. A vad, ösztöne által vezettetve, már az első nagy havazás idejében felkereste a nyáron át takarmánnyal ellátott jászolokat. Nemcsak az életfentartásra szükséges száraz eledelt találta itt meg, hanem a hófúvások ellen is menhelyet kereshetett.

Egy-egy jászolnál rendszeren 80—100 darabból álló falka csoportosult össze, s e menedékhelyet aztán nemis hagyta el, csak arra a rövid időre, mi alatt a jászol takarmánnyal újból ellátott.

Hogy a nyár alatt összegyűjtött takarmány az idén hamar elfogyott, azt talán szükségtelen felemlítenem. Az udvari vadászati hivatal kényszerítve volt új takarmányt beszerezni és a jászolokat újra megtölteni; természetesen nagy költséggel és bajjal, mert a nagy hó miatt a fuvarozás fárasztó és nehezen kivihető volt.

A tapasztalat mindenesetre azt mutatta, hogy a mostani 15—20 metermázsa szénára berendezett vadetető jászolok

rendkívüli téli viszonyok között nem elégségesek, s a jövőre nézve szükséges lesz ezeket megnagyobbítani és több takarmánnyal ellátni, mert csak így valósulhatnak meg az itteni vadállományhoz és a sikeres vadászatokhoz kötött remények. A hol a vadtenyésztés és vadfentartás ezen első és lényeges feltétele elmulasztatott, vajmi kevés alkalmat találhat a szenvedélyes vadász arra, hogy a teritékre hozott vadat vezethessen be diszesen kiállított vadásznaplójába.

Az 1885. évi udvari vadászatokat Rezső trónörökös Ő Fensége nyitotta meg szeptember hó 13-án; és a váltokozva cserkészetből és hajtóvadászattól álló folytatás, melyen Ő cs. és kir. Felségén kívül számos udvari vendég és fővett részt, — december hó 28-ig tartott.

Teritékre került ezen idő alatt 4271 drb hasznos és 2720 drb ragadozó vad, együtt tehát 6992 drb. A zsákmány hasznos vadra nézve részletezetten a következőképen csoportosítható, elejtett:

132 drb agancsár, 229 drb szarvastehén, 23 drb őzbak, 6 drb vaddisznó, 1593 drb nyul, 794 drb lapén, 315 drb fácán, 1048 drb fogoly, 21 drb szalonka, 32 drb vadrucza, 80 drb különféle szárnyas.

Ezekből elejtett:

Ő cs. és kir. Felsége a király 13 drb agancsárt, 20 drb tehenet, 4 őzbakot, 34 drb nyulat, 17 drb lapént, 59 drb fácánt és 1 drb foglyot. Ő cs. és kir. Fensége a trónörökös 23 drb agancsárt, 2 drb tehenet, 1 drb vadkant, 1 darab őzbakot, 7 drb nyulat és 16 drb fácánt.

Résztvettek a vadászatokon még Ferdinánd toskanai nagyherczeg, Lipót és Lajos bajor herczegek, Lichtenstein Frigyes herczeg, Mondel báró főhadsegéd, Nopcsa báró főudvarmester, dr. Wiederhoffer udvari tanácsos, br. Freund és br. Weigelsberg szárnysegédek, Mainieri udvari kamarás.

Az elejtett agancsárok között legkiválóbb volt az Ő Felsége a király által szeptember 20-án a Szt.-Királyon elejtett 20 águ, melynek szép, egyenletes, gyöngyözött agancsai az 1885. évi országos agancskiállításon egyaránt elragadott és bámulatba ejtett a szakértőt és nem szakértőt.

A cserkészetek között legérdekesebb volt az, melyen Rezső trónörökös Ő Fensége szeptember 13. és 14. vett részt.

Ezen két nap alatt Ő Fensége az issaszegi m. k. erdőgondnoksághoz tartozó mártonberki, klini és szt.-királyi erdőrészekben 17 szarvasbikát, 1 őzbakot és 1 vadmacskát ejtett el.

A rendkívüli eredmény Ő Fenségét, a tapasztalt vadászt is meglepte, és várakozását annál inkább felülmulata, mert szabad állományban, mint a milyen az itteni, ritkán van alkalma a vadásznak 2 nap alatt annyi vadat látni, mint a mennyit Ő Fensége ezen idő alatt elejtett.

Legmagasabb megelégedésének jeléül Ő Fensége Szepesi Tivadar issaszegi m. kir. erdészt, mint ki Ő Fenségét e két nap alatt a cserkészeten vezette, — egy, nevének kezdőbetűjével ékitett brillant melltűvel volt kegyes kitüntetni.

A hirneves szigetmonostori fácánvadászaton Ő Felsége a király a lefolyt vadászidényben nem vett részt, de megtartásával Ő Excellenciáját gróf Széchényi Pál minister urat méltóztatott legkegyelmesebben megbizni. A megtartott vadászaton a tyukok kimélése, folyton csak fácánkakasok kerültek teritékre.

A mult évi középszerű magtermés az új agancsok kifejlődésére biztató kilátást nyújtott, a remény azonban meghiusult, mert a nagy hó miatt a vad a maghoz még mostanig sem juthatott. Lehet azonban, hogy ezért némileg kárpótlást fog nyújtani a remélhető dús fütermés, melyet az itteni homokos talaju erdei tisztások az idei tél után nyújtani ígérnek.

Gödöllön, 1886. február hó.

Kallina,

m. kir. erdőmester.